

Ændringsforslag Nr. 4 har jeg allerede omtalt. Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at udenlandske Cirkusforestillinger skulle betale 5 pCt. mere end indenlandske. Det er kun en Opretholdelse af den bestaaende Tilstand, idet udenlandske Selskaber for Tiden give en Fattigafgift til Københavns Kommune af 10 pCt., medens indenlandske Selskaber kun give 5 pCt.

Knuth: Naar jeg har bedt om Ordet i Dag, er det for at ledsage det Ændringsforslag, jeg har stillet, med nogle faa Bemærkninger. Jeg kan selvfølgelig i det væsentligste henholde mig til det, jeg allerede sagde ved første Behandling. Det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, angaar Afgiften af Væddeløb, og jeg ønsker at pege paa, at Væddeløbene i Forvejen ere ret stærkt belastede, idet, som vi alle vide, der nu opkræves en Afgift af 5 pCt. af Totalisatoren. Hvis man hertil vil sige, at det er en Sag for sig, saa vil jeg dertil bemærke, at den Betragtning kan jeg ikke dele; thi enhver Totalisator maa være knyttet til et eller andet, idet den ikke er noget i sig selv. Her er Totalisatoren knyttet til Væddeløbene, og kun her igennem giver den noget, saa det er for saa vidt en Belastning af Væddeløbene, og naar man vil give sig til at beskatte disse yderligere; saa forekommer det mig derfor, at det er i høj Grad uretfærdigt. Som jeg tillod mig at paavise ved første Behandling, have Galopvæddeløbene bragt og bringe kun Underskud, og det forekommer mig ikke at være et naturligt Skatteobjekt at beskatte Forestillinger, der i Forvejen give Underskud, og som kun opretholdes ved Interessen fra privat Side. At det vil virke om ikke som et Forbud, saa dog i høj Grad hemmende for Væddeløbene at faa en saadan Skat, som her er foreslaaet, det er der ikke mindste Tvivl om. Jeg tillod mig en Henstilling til den højtærede Finansminister ved første Behandling om at tage et billigt Hensyn til Væddeløbene, og den højtærede Finansminister var den Gang saa elskværdig at love at tage Hensyn til min Henstilling, det var vist saaledes Udtrykkene faldt den Gang. — Men jeg havde ganske vist ikke ventet, at den højtærede Finansministers Hensyn just vilde blive vist paa den Maade, at han gik med til en Forhøjelse af den Skat, som han havde foreslaaet. Jeg havde haabet, at jeg kunde overtale den højtærede Minister til i hvert Fald at slutte sig til sit eget Forslag; men ikke en Gang dette har Finansministeren kunnet slutte sig til.

Hans Forslag var nemlig 15 pCt., og det Forslag, jeg stiller, er ogsaa 15 pCt., det er altsaa et overmaade billigt Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Hvad Forslaget i sin Helhed angaar, maa jeg indrømme, at for mig stod det som et fuldstændigt Monstrum, da det kom her op. Man havde i samme Pose puttet alt muligt lige fra de højeste Kunstnydelser til de værste Fjællebodsløjer, alt skulde beskattes under eet. Jeg indrømmer, at det er et betydeligt Fremskridt, der er gjort ved, at man har nedsat Skatten for Teatrene; men jeg kan ikke indrømme, at fordi Teatrene skulle betale mindre, saa skulle alle de andre Forestillinger blive i Stand til at betale mere, det forekommer mig ganske urimeligt at læsse over paa Væddeløbene, fordi Teatrene skulle betale mindre. Det forekom mig urimeligt, at man beskattede ens det allerbedste og det allersletteste, at man beskattede ens, hvad der har virkelig finansiell Bæreevne, og hvad der ingen Bæreevne har, alt havde man oprindelig slaaet sammen. Ganske vist har man nu gjort nogen Forskel, men man har ikke gjort tilstrækkelig Forskel. Hvis der skal være Tale om at naa til en nogenlunde retfærdig Ordning, forekommer det mig at være ganske nødvendigt at foretage en yderligere Aftrapping, yderligere Klassifikation af de forskellige Præstationer. Jeg for mit Vedkommende ser saaledes paa Sagen, at hvis man vil gaa med til den efter min Mening ganske absurde Beskatning af Galopløbene, der her foreslaas: til den Afgift, der svares i Forvejen, at føje 20 pCt., saa kan jeg for mit Vedkommende ikke give Forslaget min Stemme.

Brandes: Jeg skal ikke følge den højtærede Finansminister i de Betragtninger af mere principiel Natur, som han gjorde gældende til Anbefaling af sit Ændringsforslag, jeg noterer kun dette, at den højtærede Minister nu har forladt den Betegnelse, han tidligere har brugt om disse Love, Betegnelsen „Indtægtslove“, og er gaaet over til den mere almindelige og rigtigere Betegnelse „Skattelove“. Da den højtærede Minister for kort Tid siden talte om Stempeloven, hørte jeg ham sige, at det, han da anførte, gjaldt for „alle Skattelove“ og, sagde han, ikke mindst Stempelskatten. Den højtærede Minister har nu forladt den Frase, som heller ikke var nogen Nytte til, at kalde de Forslag, han her er kommen med, for Indtægtslove; det er ganske almindelige Skattelove; og